

Zestigste Pastorale Brief 7 september 2022

Tweede week na de zomervakantie

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

*De volgende Pastorale brief kunt u aan het einde van oktober verwachten
ongeveer rond woensdag 26 oktober*

*** Inleiding...**

door pastoor Marco Conijn

Weinig depressies en veel hogedrukgebieden hebben er voor gezorgd dat we een droge, zonnige en warme zomer achter de rug hebben. De laatste "normale zomer" stamt alweer van elf jaar geleden. Die zomer is toen als nat en relatief koud ervaren. Ik denk dat maar weinig mensen bezwaar hebben tegen mooi zomerweer. Alleen neemt met toenemende zonneschijn, minder neerslag en hogere temperaturen de droogte wel toe met ernstige gevolgen. Het land geeft minder opbrengst en er is veel natuurschade. Deze week wordt voor het eerst na lange tijd weer wat regen van enkele betekenis verwacht. Die regen is voor de verdroogde natuur een zegen en wordt verwelkomd.

Opmerkelijk nieuws kwam er vorige week van het Sociaal Cultureel Planbureau. Die stelt vast dat de gemiddelde Nederlander veel vertrouwen heeft in vrije verkiezingen in dit land alsmede de vrijheid van meningsuiting. Echter: politici en bestuurders kunnen op steeds minder vertrouwen rekenen. Veel mensen in arme stadswijken en in de landelijke gebieden voelen zich al lange tijd ongehoord en niet serieus genomen. Er wordt getwijfeld aan de wil, kennis en kunde (van de dames en heren in Den Haag) om grote problemen daadwerkelijk op te lossen. In het Friesch Dagblad werd door Sytse Faber de geleerde Albert Einstein aangehaald. De door vele geprezen uitvinder wreef politici ooit onder de neus dat problemen niet kunnen worden opgelost door mensen die zelf de problemen hebben veroorzaakt. En dat lijkt toch echt aan de hand te zijn in dit land. Lastige zaken worden steevast vooruitgeschoven of over de schutting gegooid bij gemeenten of marktpartijen. En dus gebeurt er te weinig tot niets voor hen die de dupe waren en zijn van de toeslagenaffaire. Zo ook worden mensen die schade hebben opgelopen door gaswinning in Groningen nauwelijks gecompenseerd en is er een enorm tekort aan betaalbare woningen. Daarnaast ontbreekt het aan een fundamentele visie op het asiel- en immigratiebeleid, waardoor er steeds minder draagvlak is om mensen op te vangen. Hoeveel bevolkingsgroei kan ons land (nog) aan? Het kabinet kwam met de oplossing om een staatscommissie in het leven te roepen. Weer een commissie, waardoor ook dit probleem voorlopig weer vooruitgeschoven is.

Zorgelijk zijn de koopkrachtplaatjes van de mensen. Een gierend hoge inflatie maakt dat mensen een minder besteedbaar inkomen overhouden. Vooral mensen die van een minimum moeten rondkomen worden zwaar getroffen. En compensaties zijn pas volgend jaar te verwachten. Daarnaast verkeert ook het Midden en Kleinbedrijf in zwaar weer. Neem gewone bakkers en mensen die hun geld in de glastuinbouw verdienen (soms hebben ze te maken met een vertienvoudiging van de energielasten). Ze kunnen op geen enkele compensatie rekenen, sterker, ze worden zwaarder belast in moeilijke tijden. Ik hoorde een ondernemer zeggen "ondernemen is niet leuk meer in dit land, we worden stukgemaakt". Dat ondernemen niet altijd leuk is ondervinden ook veel van onze boeren. Lang liet de overheid de stikstofcrisis geworden, sterker, boeren werden uitgedaagd tot groter, meer en het doen van innovatieve investeringen. Thans is halvering van de stikstofuitstoot in 2030 het doel en wordt ingezet op herstel van de zwaar aangetaste natuur. Laten we hopen dat overheid en boeren elkaar weten te vinden tijdens het nu gaande overleg, en er naar de toekomst toe er concreet toekomstperspectief blijft voor hardwerkende boeren die zorgen voor

veel van het dagelijks voedsel. Inmiddels is wel duidelijk dat het een zeer lastig dossier is. Landbouwminister Henk Staghouver genoot bij boeren en oppositie weinig krediet en heeft inmiddels zijn knopen geteld en gisteren zijn ontslag bij de Koning ingediend. Zat hij klem tussen de politieke realiteit en de onverminderde hoop onder boeren dat het niet zo'n vaart zal lopen.

Met angst en beven wordt door mensen met een variabel of aflopend energiecontract gekeken naar de koude wintermaanden. Zowel de prijzen van gas als stroom zijn enorm gestegen en het ziet er niet naar uit dat ze de komende tijd gaan dalen. Wie de stijgende energierekening te lijf wil gaan staat maar een ding te doen. Het energieverbruik drastisch omlaag brengen. Dat zullen we als kerk, wiens vaste contract ook af gaat lopen, zeker moeten doen. Thans wordt in de vijf kerken rond de € 37.000,00 per jaar aan energie verbruikt. Bij ongewijzigd beleid gaat dit naar een kleine € 150.000,00. Dit kunnen we op geen enkele manier opbrengen met elkaar. Dus zijn bestuur, pastores en locaties nu in overleg hoe we de winter op betaalbare wijze door kunnen komen. We zullen comfort in moeten inleveren en we gaan in de wintermaanden kerken in de parochiecentra. Nadere informatie zal volgen.

Het parochie seizoen is weer van start gegaan. Komende zondag vieren we als parochie in en rond Dronryp de Jacobusdag. Er zal een mooie viering zijn, daarna is er koffie met lekkers en aansluitend zijn we genodigd op de boerderij van de familie de Jong in Baaium voor ontmoeting, een hapje en drankje. Fijn als we u daar deze dag mogen verwelkomen en ontmoeten.

Tenslotte wens ik u veel leesplezier met deze 60ste pastorale brief.

*Pastoor Marco Conijn
Pastor Dorenda Gies*

*(c.m.conijn@hotmail.com)
(pastorgies@kpnmail.nl)*

* Vanuit het pastoresteam...

Uitnodiging Jacobusdag op 11 september

Op zondag 11 september 2022 organiseren we de eerste Jacobusdag van onze parochie. Dronryp heeft de primeur als organisator en coördinator.

Het doel van deze Jacobusdag is onderlinge verbinding en kennismaken met elkaar en elkaars locatie. Dit zal een jaarlijkse activiteit gaan worden op de tweede zondag in september. Elk jaar wisselt de organisator van deze dag.

Hierbij vragen we hulp van parochianen uit de andere locaties. Dit zal gaan via de locatieraden.

Programma 11 september:

- 10:00 uur: Viering in Dronryp voor de hele parochie
- 11:15 uur: Gezamenlijk koffiedrinken achter in de kerk en afhankelijk van het weer ook op het kerkplein.
- 12:15 uur: Ontvangst en lunch op de "Alde Bayumerdyk 4"
Vervolgens is er een programma waarbij de gezellige ontmoeting centraal staat.
- 14:30 uur: Afsluiting van het programma.

We kunnen al op heel wat mensen rekenen, die komen lunchen. Mocht u zich niet hebben opgegeven voor de lunch en toch willen komen, geef u dan nog snel op bij Annemieke Mulder-Ijpma: a.mulder.ypma@gmail.com

We hopen vele mensen welkom te heten!

Streamen vanuit de geloofsgemeenschappen.

In de komende periode worden onderstaande vieringen gestreamd:

Zondag 11 september om 10.00 uur vanuit Dronryp
Zaterdag 17 september om 19.15 uur vanuit Dronryp
Zaterdag 24 september om 19.15 uur vanuit Dronryp

Zondag 02 oktober om 09.30 uur vanuit Franeker
Zaterdag 08 oktober om 19.15 uur vanuit Dronryp
Zaterdag 15 oktober om 19.15 uur vanuit Dronryp
Zaterdag 22 oktober om 19.15 uur vanuit Dronryp
Zaterdag 29 oktober om 19.15 uur vanuit Dronryp

De vieringen vanuit de Jacobusparochie zijn ook later terug te zien op de website
De teksten van gestreamde vieringen kunt u soms via de website van de parochie downloaden!

Voor actueel overzicht vieringen in de Jacobusparochie zie de website

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: [@HJacobusdeMeerdereparochie](https://www.facebook.com/HJacobusdeMeerdereparochie)

*** Gelovige Inspiratie...**

*Evangelie en overweging 23^e zondag door het jaar C
door pastor Dorenda Gies*

Evangelie (Lc. 14, 25-33)

In die tijd trokken talloze mensen met Jezus mee;
Hij keerde zich om en zei tot hen:
"Als iemand naar Mij toekomt,
die zijn vader en moeder, zijn vrouw en kinderen,
zijn broers en zusters, ja, zelfs zijn eigen leven niet haat,
kan hij mijn leerling niet zijn.
Als iemand zijn kruis niet draagt en Mij volgt, kan hij mijn leerling niet zijn.
Als iemand van u een toren wil bouwen, zal hij dan niet eerst
er voor gaan zitten om een begroting te maken
of hij wel genoeg bezit om hem te voltooien?
Anders zou het hem kunnen overkomen
– als hij de fundering heeft gelegd
en niet in staat is het werk te voltooien –
dat allen die het zien hem gaan bespotten en zeggen:
Die man begon te bouwen,
maar hij was niet in staat het einde te halen.
Of welke koning zal –
als hij tegen een andere koning ter oorlog wil trekken –
niet eerst overleggen of hij sterk genoeg is
om met tienduizend man het hoofd te bieden
aan iemand, die met twintigduizend man tegen hem optrekt?
Zo niet, dan stuurt hij, als de tegenstander nog ver weg is,
een gezantschap en vraagt om de vredesvoorwaarden.
Zo kan niemand van u mijn leerling zijn
als hij zich niet losmaakt van al wat hij bezit."

Overweging

Het Rijk van God gaat alles te boven. Zo kunnen we het evangelie van afgelopen zondag kort samenvatten. En dat Rijk van God wordt zichtbaar als we ons leven laten leiden door Jezus en door de manier waarop Jezus met mensen en met God omging. Dat Rijk van God is zelfs belangrijker dan je je eigen familie, je vader en moeder, je kind, je broer, je zus. Het is belangrijker dan al je bezit en alles wat jou in het leven gebonden houdt. Je moet er zelfs je eigen kruis voor dragen. Ellende, bespottung, minachting.

We moeten er blijkbaar nogal wat voor over hebben om Jezus te volgen en zijn leerling te kunnen zijn. En dat haten van je eigen familie vindt ik nog wel het ergste. Wat moet je nou met zo'n opmerking? Nu gebruikte Jezus wel vaker schokkende opmerkingen om mensen wakker te schudden. En hij zegt gelukkig nog meer in zijn toespraak.

Hij wijst zijn toehoorders erop dat iemand die een groot project start ook voor hij begint kijkt of aan alle voorwaarden kan worden voldaan om dat project te voltooien. Je moet een goed fundament leggen. Wanneer je mij wilt volgen moet je wel eerst kijken of de onderneming je krachten niet te boven gaat. Vervolgens zegt Jezus dat iedereen die zijn leerling wil zijn zich los moet maken van al wat hij of zij bezit. We mogen, denk ik, de eerste opmerking van Jezus in dit licht proberen te zien.

Afstand doen van alles wat je bezit, van alles wat jou bezit, van alles wat je gebonden of gevangen houdt. En dat kan nogal wat zijn. Wij kunnen bezeten zijn van ons werk, van onze partner, van een ruzie, van rijkdom, van eten, van onze agenda, van onze hobby, van ons eigen gelijk, van je auto, van meer en meer winst maken. Wij mensen kunnen ons ergens gigantisch in vastbijten, verblind raken, geobsedeerd raken van allerlei zaken. Zij belemmeren onze vrijheid en onze ruimte voor andere mensen en voor God.

Dat geldt ook voor onze familiebanden. Ook daar kunnen verhoudingen ongezond zijn en kunnen wij gevangen zitten in onze gewoontes. Dochters zijn bijvoorbeeld eeuwen lang door hun vaders als koopwaar beschouwd. Wie kent niet de relaties waarbinnen de partners elkaar verstikken door hun bezitterige liefde? Wie kent niet de kinderen die vooral uit schuldgevoel voor hun oude ouders zorgen. Het komt gelukkig ook vaak genoeg voor dat kinderen dit uit liefde doen. Wie kent geen kinderen die de carrière moeten maken, waar de ouders zelf geen kans voor hebben gekregen? Of de man, die de ambities van zijn vrouw realiseert? Zij is natuurlijk de steunpilaar, maar ondertussen...

Het is verre van simpel om je ouders, je kinderen, je man, je vrouw in hun waarde te laten, te zien als zelfstandige mensen, die hun eigen keuzen maken in het leven. En die soms ook heel onverwachte dingen doen. Het vraagt een grote inspanning om hen los te kunnen laten en levensruimte te kunnen geven.

Jezus weet hoe mensen gevangen kunnen zijn van hun bezit, hun gewoonten, hun gebruiken, hun verplichtingen. Daarom doet hij die krasse uitspraken, om mensen te laten zien dat Hem volgen inspanning vraagt en een verandering van levenshouding inhoudt. Dat je een goed fundament moet neerleggen en je goed moet voorbereiden.

Wanneer we de christelijke boodschap echt in ons leven laten doordringen kan dat nogal een schok teweeg brengen. Dan verandert er echt iets en ga je dingen die belangrijk zijn in leven fundamenteel anders ordenen. Het verwerven van geld en goed, het instandhouden van familierelaties en gezinsverhoudingen, het samenleven met anderen komt dan in een heel ander licht te staan, in het licht van Gods Rijk. Alles en iedereen om je heen is dan geen bezit meer, maar een Godsgeschenk, waar je zorgvuldig mee om moet gaan.

Dat is het fundament voor christelijk leven en samenleven, of dat nu thuis is, in de familie, op het werk, bij de vereniging of in onze geloofsgemeenschappen. Zo worden we uitgedaagd om voortdurend leerling van Jezus te zijn, vrij in ons hoofd en met ruimte in ons hart voor de mensen om ons heen, voor God. Dan groeien wij samen toe naar dat Rijk van God, van liefde, gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping.

Voorbede

*Goede God, U roept ons op om de weg van Jezus te gaan
en om daarbij moeilijke keuzes niet te ontwijken.
Daarom willen wij tot U bidden.*

Voor allen die deel uitmaken van Gods Kerk op aarde.
Dat zij niet onnadenkend hun wegen gaan,
maar hun woorden en daden
steeds kritisch toetsen aan het evangelie...

Voor hen voor wie de keuze voor het evangelie offers vraagt
waardoor ze in conflict komen met hun naaste omgeving.
Dat zij kracht mogen ontvangen om hun keuze gestand te doen
en daaraan trouw te blijven, ook op kritieke momenten...

Voor onszelf bidden wij.
Dat wij gaandeweg door het leven de goede keuzes maken.
Dat wij opkomen voor wat rechtvaardig is, waar en goed,
en daaraan trouw blijven, ook op kritieke momenten...

Voor onze zieken bidden wij en allen die om hen heen staan,
om kracht en liefdevolle nabijheid.
Voor alle overledenen bidden wij,
dat zij goede God, geborgen mogen zijn in uw liefde en licht...

*God, wil naar ons horen, verhoor ons gebed.
Help ons er alles aan te doen
om uw koninkrijk dichterbij te brengen,
zoals hij dat ons heeft voorgedaan:
Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer.
Amen*

Toegift door pastoor Marco Conijn vanwege de Jacobusdag

*In 2013 fuseerde onze vijf parochies tot één parochie, na al jaren samen te zijn opgetrokken.
Inmiddels ligt de fusie van de Jacobusparochie al weer meer als negen jaar achter ons. We gingen
op weg. Dat werd ook het motto van de nieuwe parochie. In het prachtige kerklatin zeggen we
"congressus et inspiratio fidelium peregrinorum". In voor de meeste van ons verstaanbare taal
"ontmoeting en bezieling voor gelovigen onderweg".
Patroonheilige werd de heilige Jacobus de Meerdere. In hoeverre kennen wij onze patroonheilige?
Hebben we iets met hem? Heeft Jacobus ons iets te zeggen?*

De apostelen Johannes en Jakobus waren broers van elkaar. Ze waren de zonen van visser Zebedeus. Het vissersvak hadden ze van hun vader geleerd. Op een dag, toen ze bezig waren hun netten te herstellen, is het Jezus die aan beide broers vraagt om ze Hem willen volgen. Terstond lieten ze hun netten in de steek en volgden. Waarschijnlijk hadden de broers een temperamentvol karakter, want ze worden door Jezus "zonen van de donder" genoemd. Samen met de apostel

Petrus werden Johannes en Jacobus Jezus meest trouwe volgelingen. Schijnbaar heeft de moeder van Jacobus en Johannes goed in de smiezen dat haar zonen goede kerels zijn. Het zijn mannen waar Jezus op kan bouwen. Jezus heeft wat aan ze! En voor wat, hoort wat. Als moeder vindt ze dat haar zonen daar goed beloond voor moeten worden. Ze wil dat haar zonen hogerop komen, beloond worden en een sleutelpositie zullen innemen.

Op een zeker moment valt ze voor Jezus neer. Ze aanbidt Hem. En dan stelt ze haar vraag: *'Heer, beloof me dat deze twee zonen van mij in uw koninkrijk naast U mogen zitten, de een rechts van U en de ander links.'* Ze zal het ongetwijfeld goed bedoeld hebben. Jezus antwoord is echter heel duidelijk: *"je weet niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die ik zal moeten drinken?" Ja hoor, dat kunnen wij, horen we Jacobus en Johannes nog zeggen. Zouden ze hier in de gaten hebben gehad waar Jezus op doelde.*

Wij weten dat Jezus doelde op zijn veroordeling, zijn marteling, zijn kruisdood. Zouden ze weet hebben gehad dat het volgen van Jezus ook letterlijk en figuurlijk pijn kan doen. Dan horen we Jezus zeggen: *'Uit mijn beker zullen jullie inderdaad drinken, maar wie er rechts en links van mij zullen zitten kan ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie mijn Vader ze heeft bestemd.'*

Inderdaad de zonen van Zebedeus zullen er achter komen dat ze de beker van het lijden en de dood moesten drinken tot de laatste druppel aan toe. Van Jacobus, onze patroonheilige weten we, dat toen het zover was, hij de marteldood onderging. Hij kende de betekenis van Jezus kruis. Hij had weet van Jezus lijden en dood. Hij volgde Jezus tot in de dood.....

Na de hemelvaart van Jezus en na de zending van de heilige Geest met Pinksteren trekken de apostelen de wereld in. Jakobus zou in eerste instantie in Judea en Samaria over Jezus Christus gepredikt hebben. Later vertrok hij richting Spanje om te verkondigen, maar dat was naar het schijnt geen groot succes. Hij besloot daarop om terug te keren naar het heilig land. Daar had hij vele malen meer succes als prediker. Hij had veel volgelingen en kon op bewondering rekenen. Maar hij had ook tegenstanders. Met name de joodse hogepriester Abjatar zou het volk zeer tegen Jacobus hebben opgejut. Hier zien we terug wat ook Jezus overkwam. Hier zien we de woorden die Jezus sprak *'Uit mijn beker zullen jullie inderdaad drinken'* waarheid worden.

De haatcampagne tegen Jacobus heeft ertoe geleid dat Jacobus uiteindelijk op bevel van Herodes Agrippa I is onthoofd. Het staat opgetekend in de handelingen van de apostelen. Dit geschiedde in het jaar 42. Jacobus is de eerste apostel die een 'martelaarsdood' stierf. Rond Jacobus doen vele verhalen en legenden de ronde. Een verhaal is deze..... Toen Jacobus onderweg was naar het schavot kwam Jacobus langs een stadspoort van Jeruzalem, waar een lamme man lag die smeekte om genezing. Jakobus genas de lamme man. De joodse Schriftgeleerde Josias, een van degenen die Jakobus richting de plek van zijn executie moest begeleiden, was er getuige van en was zo onder de indruk van deze daad van Jakobus, dat hij hem vroeg of hij ook christen mocht worden. De hogepriester Abjatar en koning Herodes reageerden des duivels. Abjatar liet Josias in elkaar slaan en vervolgens gaf Herodes toestemming om Josias, net als Jakobus, te onthoofden. Vlak voor de executie kon Jacobus de beul nog overhalen om hem wat water te geven, waarmee hij Josias doopte. Hierna werden beide mannen onthoofd.

Jacobus is dus de marteldood gestorven in Judea. Hoe komt zijn lichaam dan terecht in Spanje. Het stoffelijk overschot van Jacobus zou in een boot zijn gelegd, waarin twee van zijn leerlingen (Athanasius en Theodorus) meereisden. Vanwege christenvervolgingen vertrok de boot hals-overkop, zonder zeilen en roeispanten en ook zonder voedsel. Met behulp van een engel bereikte de boot de Galicische kust (Noord Spanje), waar het dode lichaam van Jacobus aan wal werd gebracht en begraven in de berg Libredón. Bijna acht eeuwen wist niemand van Jacobus' graf. In het jaar 813 ontdekt de kluizenaar Pelagio in het bosgebied bij Libredon zijn graf. Na de ontdekking van Jacobus graf en de erkenning van de kerk dat het om het graf van Jacobus zou gaan trokken hordes mensen daar naar toe. Het werd een bedevaartsplaats.

Na de ontdekking van het graf werd er een kerk bovenop gebouwd. De bedevaartplaats die toen ontstond kreeg de naam Santiago de Compostella.

Santiago betekent "Hij zal je beschermen" Compostella is Latijn en afgeleid van composita tella. Dat was een verwijzing naar een begraafplaats of kerkhof. Bij archeologische opgravingen ter plekke tussen 1946 en 1959 werd inderdaad een Romeinse begraafplaats gevonden. Vanuit Europa ontwikkelde zich een bedevaart naar zijn graf. Die bedevaart werd in die tijd uiteraard te voet afgelegd. Wie denkt dat dat, los van de afstand en inspanning eenvoudig was, heeft het mis. Rond het jaar 1000 was Europa een lappendeken van volkeren en talen, die elkaar niet erg goedgezind waren. Reizen was daardoor levensgevaarlijk. In die tijd kwamen de eerste pogingen tot Europese eenwording op gang

en Karel de Grote gold daarbij als voorbeeld. Europese pelgrimages werden door hem gezien als een mogelijk middel om vrede en saamhorigheid te bereiken. Hij bevorderde dus pelgrimages. Op het hoogtepunt in de twaalfde eeuw trokken jaarlijks een half miljoen pelgrims naar Santiago de Compostella. Langs de route ontstonden zeer veel gastenverblijven om pelgrims te ontvangen. Er werden honderden kerkjes gebouwd, waar velen nog van zijn behouden. Prachtige Romaanse kerkjes. Toch raakt de route in de vergetelheid geraakt.

Europa wordt geteisterd door epidemieën, zoals de pest. Reizen is nog gevaarlijker dan voorheen. Een nog grotere klap is de opkomst van het protestantisme. Luther weerhield zijn aanhangers ervan naar Santiago te reizen Omdat zo zei hij 'Niemand weet of er Santiago, een hond of een dood paard begraven ligt. Laat het liggen en ga er niet naar toe'. De Engelse Koning Philip probeerde de bedevaart te verstoren door het gebruik van de pelgrimskleding te verbieden. Bijna alle pelgrims uit het protestante noorden van Europa lieten het afweten. Pelgrims uit de zuidelijke landen blijven komen, zij het mondjesmaat.....

Sinds de jaren zestig van de vorige eeuw is de bedevaart weer enorm opgeleefd. Het christelijk geloof is daarbij soms wel wat op de achtergrond geraakt. Aan de echtheid van legende wordt getwijfeld. Toch zien vele pelgrims zo'n tocht wel als een spirituele beleving. Wie wandelt komt tot nadenken. Je denkt na over je leven en de zin daarvan.

Enkele mensen vertrekken jaarlijks vanuit Sint Jacobiparochie, startpunt die al door Karel de Grote is aangewezen. Ze begeven zich over eeuwenoude voetpaden en genieten van de prachtige landschappen en historische steden en dorpen waarlangs het pad voert. Onze mooie parochie is toegewijd aan de heilige Jacobus de Meerdere. Natuurlijk omdat een van de pelgrimsroutes in onze parochie zijn start heeft. Jacobus wordt afgebeeld apostel maar ook, onder invloed van de vele pelgrimages in de 13^e eeuw in pelgrimskleding. En zo is Jacobus ook in onze vijf kerken die behoren tot de Jacobusparochie afgebeeld.

Bidden we op voorspraak van Jacobus dat hij onze parochie wil behoeden en beschermen en ons de durf en lef geeft te getuigen van ons mooie geloof.

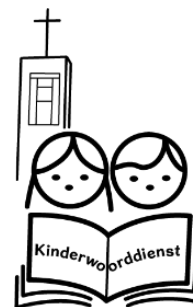
Pastoor Marco Conijn

* Voor de kinderen...

Weet waar je aan begint! (23^e zondag jaar C)

Hoeveel heb je nodig?

Plaats op tafel een kaars. Leg ook blokken neer. U kunt houten blokken nemen, maar ook luciferdoosjes, kartonnen verpakkingen van bv. thee of ander materiaal dat gestapeld kan worden.

Begin met het aansteken van de kaars en vertel dat, voordat u en de kinderen beginnen met de Bijbellesing, het de bedoeling is dat de kinderen proberen een toren van ongeveer 30 cm. te bouwen van de blokken en/of de doosjes. Laat de kinderen aangeven hoeveel blokjes ze nodig denken te hebben en geef dat aantal blokjes aan hen.

Vraag hen na afloop wat hen opviel bij het bouwen. Lukt het met het aantal blokjes dat ze hadden gevraagd om een toren van 30 cm. te maken? Hielden ze blokjes over, of hadden ze er juist tekort? Vraag of de kinderen kunnen aangeven hoe dat komt.

Navertelling Lucas 14,25-33

Denk na voordat je aan iets begint.

Veel mensen liepen met Jezus mee. Hij merkte dat wel en draaide zich om. "Waarom komen jullie mee?", vroeg Hij. "Weet je zeker dat je bij Mij wilt horen? Ik zal het jullie nog eens duidelijk zeggen: Als je mijn leerling wilt zijn moeten alle dingen en alle mensen minder belangrijk zijn dan het Mij volgen. Zelfs je vader en je moeder, je broers en zussen zijn dan minder belangrijk. Zelfs je eigen leven is niet zo belangrijk. Niets mag in de weg staan, als je mijn leerling wilt zijn."

Het leek alsof niet iedereen begreep wat Jezus bedoelde, daarom ging Hij verder:

"Je moet echt van te voren nadenken of je mijn leerling wel kunt zijn. Ik geef een voorbeeld: Stel dat je een toren wilt bouwen. Dan denk van te voren toch ook na of je wel genoeg geld hebt om voldoende stenen voor de toren te kopen. Als je te weinig stenen kunt kopen, komt de toren niet af en lachen de mensen je uit."

Nog leek het alsof niet iedereen begreep wat Jezus wilde zeggen. Daarom gaf Hij nog een voorbeeld:

"Stel je eens een koning voor die de vijand wil aanvallen. Hij weet dat de andere koning 20.000 soldaten heeft, twee keer zoveel als hijzelf. Dan moet hij wel heel goed nadenken of hij een oorlog wil beginnen. Misschien is het dan slimmer om een dienaar naar de andere koning te sturen om hem om vrede te vragen."

De mensen knikten. Ze begonnen het te begrijpen.

"Bedenk dus goed wat het betekent om mijn leerling te zijn."

Gebed om te kunnen kiezen:

Goede God,
elke dag zijn er momenten om te kiezen.
Steeds weer zeggen we
dat we U proberen te volgen,
maar doen we het ook echt?
Help ons te doen wat we bedenken.

God, wilt U ons steeds weer helpen kiezen
om als leerlingen uw weg te volgen.
Help ons om te zien
wat daarbij echt belangrijk is.

Goede God,
wanneer we nu nog niet weten
hoe we U kunnen volgen,
mogen we erop vertrouwen dat U ons helpt
om straks een goede keuze te maken.
Help ons later te kiezen voor uw manier van leven,
wanneer we begrijpen waar we aan beginnen
als we uw leerling willen zijn.

Amen

* Gedachten van parochianen...

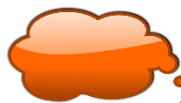

Bedankt Caritas!

Wat hebben wij een mooie dag beleefd op 10 juni, toen we als 60+-ers in het kader van Omgekeerd huisbezoek naar Vlieland zijn geweest. Onderweg aan boord van de Regina Andrea werd er goed voor de inwendige mens gezorgd en ontbrak het ons aan niets. Na onze aankomst op Vlieland brak de zon door en hadden we de vrijheid een wandeling te maken over het eiland of een terrasje te pakken. In de Nicolaaskerk maakten wij een mooie viering mee met pastor Dorenda Gies. Op ons gemak konden wij daarna weer terugwandelen of ons laten rijden naar de haven, waar de boot op ons lag te wachten. Ook op de terugreis zijn 'we let en set' en genoten we van een rijk voorzien buffet. Petje af voor de schipper en zijn medewerksters! Ongetwijfeld zullen ook de mensen die op 11 mei mee zijn geweest het ermee eens zijn dat Caritas dat dit mogelijk heeft gemaakt, daarvoor veel dank verdient.

Veel van onze medereizigers waren het ermee eens, dat we daarvoor wel twee keer zoveel hadden willen betalen dan de spotprijs van €15.- per persoon. Misschien zou een volgende keer een minimumprijs van €15.- kunnen worden aangegeven en een maximumprijs van €30.- voor wie dat best kan betalen. Zullen wij dan nu als deelnemers die best meer hadden willen en kunnen betalen, die extra €15.- (of meer) overmaken naar rekening NL07RABO0320419738 van de Parochiële Caritas om de mensen die in de financiële problemen zijn gekomen door de hoge energieprijzen en inflatie, en dat nog wel even blijven, te steunen?

Dominicus Zeinstra, Dronryp

Geloven, hoe moeilijk is dat nou helemaal?

'Ik vind geloven maar een raar iets,' zei de kerkganger die zojuist nog ter communie was geweest, 'je ziet niks, je weet niks en daar val je dan voor op je knieën. Dat is toch stapelgek?' Hij keek me vragend aan en roerde automatisch in zijn koffie. We zaten in het volle zaaltje van de kerk en hadden het, hoe was het mogelijk, in plaats van over familie, Franeker toestanden en grappige prietpraat nu eens over, ja zowaar, over geloven. 'Nee hoor,' ging hij door, 'geloven wat er allemaal in de Bijbel en zo geschreven is en van de preekstoel klinkt, met alle respect, ik twijfel elke keer toch weer. Je kunt toch niet meer als vroeger van alles zo maar klakkeloos aannemen? We hebben onze logische hersens toch?' Hij keek me met een 'ik laat me niet beetnemen'-blik vast overtuigd aan. 'Jij twijfelt natuurlijk ook sterk? Wie niet eigenlijk.'

Ook ik roerde in mijn koffie met één nog net niet ongezonder suikerklontje. 'Weer zo een, dacht ik, 'die een bepaalde afslag heeft gemist, de afslag van de moderne tijd, de Lege Eeuw'.

'Nee, ik twijfel niet,' zei ik tot zijn verrassing. 'Twijfelen is niks, weggegooid energie, verloren tijd. Of je gelooft of je gelooft niet, dan sta je ergens. En dat moet je bewust willen. Dan heb je een keuze gemaakt, als het goed is na er eerst grondig erover te hebben nagedacht. Zoals je alles wat je doet zo goed mogelijk moet doen. Je hebt toch karakter?'

'Ja, natuurlijk...' Onzeker keek hij me aan.

'Nou dan! 'Voor mij is juist niet twijfelen logisch. Als die zich weer eens bij me wil opdringen zeg ik: 'God, dat wil ik niet. U bent in mij, ik ben in uw hand, sta me bij, ik vertrouw op u.'

'Knap hoor!'

'Helemaal niet knap. Gewoon logisch. Want wat schiet je nou helemaal op met je getwijfel? Valt er dan ineens een vurig geloof in je dorre ziel? Of weet je ineens zeker dat de eeuwenoude kerk van Christus al die eeuwen lang een nietszeggend gezelligheidsclubje met dwaze liturgieën was?' Hij zei niets meer, zag er zo gauw geen weg meer in. 'Tja...' mummelde hij.

Zijn koffie werd koud, die van mij ook trouwens, maar dat is altijd al zo. Vaste gewoonten moet je niet te snel overboord gooien.

'Goede vriend,' hielp ik hem, 'kijk naar de natuur, kijk naar je eigen lichaam, overal zie je het werk van onze Schepper, van hem die we onze God noemen. Vertrouw hem, geef hem een vaste plaats in je leven, bedank hem voor alle leuke en mooie dingen die je elke dag tegenkomt en je wordt blijvend gelukkig. God is veel zichtbaarder dan we te midden van onze aardse rijkdommen dom genoeg geneigd zijn aan te nemen!'

'Mooi gezegd,' werd hij wakker, 'maar het is gewoon psychologie waar je mee bezig bent!'

'Nou en? Als dat je nou een leven lang gelukkig maakt, ook bij tegenslagen, ziektes en noem maar op? Maakt toch niks uit hoe je het noemt? Nee professor, dat beetje kennis van de arrogante mens valt bij de volmondige acceptatie van God als een krachteloze zucht weg, neem dat van mij aan. Wel eens van Titus Brandsma en mystiek gehoord? Ja?, mooi. Lees over zijn leven en je bent er. Zo heilig als hij zul je nooit worden, hoewel... Durf het aan, we spreken elkaar wel weer eens een keer! Goeie Snein!' Mooie afronding vond ik.

Dit geloofsgesprekje heeft nog een staartje. Dat hoort er dus bij. Welnu, alle hoop voor Oekraïne is gevestigd op wapens, geen simpele geweertjes, maar satellietgestuurde raketten, clusterbomen, verborgen mijnen, allesziende drones en als klapstuk onberekenbare kernwapens, dit alles liefst voordat de grootmeester schaken die altijd wint Poetin de hele kerncentrale opblaast en Oekraïne weer als schuldige aanwijst.

De wereld is in doodsbanige afwachting. Maar is dit wrede wapengekletter nog ons enige uitzicht? Ja, voor wie niet in God gelooft rest niets dan bibberend afwachten. Of in uitjes en wereldreizen wegvlugten. En dat geldt ook voor al die crises die zich de laatste jaren voor onze ogen hebben opgestapeld, tot en met het dreigende, niet stuurbare klimaatverval toe.

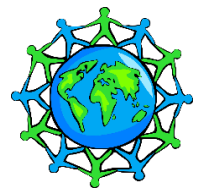
Wie zegt wél in God te geloven kan daar wel voor weglopen, maar wat is zijn geloof dan nog waard? Maar die daar niet voor wegloupt kan niet anders zeggen dan: 'God ik ben in uw hand, sta me bij!' – de enige weg om rust voor de terecht bange ziel te verwerven. En zie, dan kan hij ook rust en zekerheid naar de medemens uitstralen. Het is goed om elkaar te helpen.

God, al of niet in de vorm van zijn Zoon Jezus, houdt zijn woord, altijd. Hij zal wie echt in hem gelooft altijd bijstaan, ieder van ons persoonlijk. Alle miljarden mensen op aarde, hoe onbegrijpelijk ook.

Laten we de moed hebben om daar ook werkelijk op te vertrouwen!

Wim van Bussel, Franeker

*** Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...**

Maaltijd van verbondenheid

Op dinsdag 4 oktober de Martinikerk te Franeker

De werkgroep "Waadhoeke zegt NEE tegen eenzaamheid" organiseert elk jaar een aantal activiteiten tijdens de Week tegen Eenzaamheid, die dit jaar is van 29 september t/m 5 oktober.

Eén van die activiteiten dit jaar is de Maaltijd van Verbondenheid, een gezamenlijke maaltijd in de Martinikerk, die ook nog eens 600 jaar bestaat! Het is de bedoeling dat deelnemers aan die maaltijd iemand meenemen die misschien wat minder sociale contacten heeft of wat moeilijker aansluiting kan vinden in de samenleving. Wij willen u vragen om aan deze maaltijd deel te nemen en minimaal één gast mee te nemen, of binnen uw geloofsgemeenschap een of enkele mensen te verrassen met een betaald toegangsbewijs.

De maaltijd zal gehouden worden op **dinsdag 4 oktober 2022 van 17.30 - 19.00** uur, inloop met koffie en thee vanaf 16.00 uur. Een vegetarisch menu is mogelijk. De kosten bedragen **€5 voor 2 personen** over te maken op NL28INGB 0005 2509 99 t.n.v. A. Geertsma. Vragen en **opgave tot uiterlijk 20 september** via het mailadres ik@zegneetegeneenzaamheid.nl of telefonisch 06-46325933.

Met vriendelijke groeten,
namens de werkgroep "Waadhoeke zegt NEE tegen eenzaamheid"
ds. Roger Wind

Diocesane Retraite: Gelukkig die...

Over de zaligsprekingen van Jezus en Franciscus. Een tegendraadse benadering voor hen die op zoek zijn naar geluk. In de Bergrede prijst Jezus de armen, de treurende, de hongerenden en dorstigen zalig. Maar ook de zachtmoedigen, de barmhartigen, de vredestichters en de vervolgd.

In zijn Wijsheidsspreuken pakt Franciscus van Assisi deze draad weer op: 'Gelukkig wie niets voor zichzelf achterhoudt, wie vredelievend is, zuiver van hart en arm van geest; gelukkig wie zich niet verheft, zijn naaste in zijn broosheid draagt, wie er altijd naar verlangt onder de voeten van anderen te staan.' Zij vinden, aldus Franciscus, de ware vreugde, omdat zij niet kwaad worden en hun geduld weten te bewaren bij tegenslagen en teleurstellingen. In de wereld van alledag worden de mensen die veel weten, die zich aan welvaart laven, die zich gepantserd hebben, gelukkige mensen genoemd. Jezus en Franciscus zetten dit denkbeeld ondersteboven. Ten dele rusten de zaligsprekingen op Esseens erfgoed, maar ook vinden we er sporen van terug bij de profeten en in de psalmen.

Jezus en Franciscus leven vanuit de paradox, waarin niet de groten der aarde, maar de kleinen gelukkig geprezen worden. Het is de levenskunst van de glimlach. Voor veel mensen is glimlachen moeilijk geworden. Hun gelaat is verhard, de honderden kleine spieren zijn verstijfd. De Benedictijnse monnik Benoît Standaert schrijft: 'Om te glimlachen moet je een loopje kunnen nemen met je gebruikelijke ernst, en hij citeert daarbij een Chinees gezegde: 'Als je om jezelf kunt lachen, zul je je hele leven plezier hebben.'

Begeleiding: Peter Vermaat

Datum: vrijdag 4 november – zondag 6 november 2022

Plaats: Klooster Thuine, Duitsland

Tijd: Aankomst vrijdag: 20.00 uur - vertrek zondag: 16.00 uur

Opgave: vóór 17 oktober 2022 bij het Bisdom Groningen-Leeuwarden,

e-mail: l.winter@bisdomgl.nl tel. 050 – 4065888.

'Radeloos' synoderapport vol open deuren naar Rome: hoe nu verder?

De synthese van het synodale proces in de Nederlandse bisdommen is naar Rome gestuurd. Het geeft het Vaticaan een idee van wat er in ons land speelt – maar zeker ook van hoe onze bisschoppen daar naar kijken.

Uit de gesprekken die in bisdommen en katholieke organisaties met gelovigen en mensen van buiten de Kerk zijn gevoerd, heeft de Nederlandse bisschoppenconferentie een twaalf pagina's tellend rapport gedestilleerd. Het moet het Vaticaan op de hoogte brengen van wat er speelt in de Nederlandse Kerk in aanloop naar de synode over synodaliteit van 2023.

Alle resultaten uit alle onderliggende rapporten in één synthese weergegeven, is natuurlijk geen optie, maar over het algemeen wordt er een goed beeld van gegeven. Daarbij hielp het dat in de verschillende bisdommen veelal dezelfde punten ter sprake gekomen zijn. Zo bleek er een enorme behoefte aan meer catechese, meer geloofsverdieping, toegankelijker vieringen, eenvoudigere taal en grotere laagdrempeligheid te leven. De gemiddelde Nederlandse katholiek vindt dat hij of zij slechts een basale kennis van het eigen geloof heeft. Er heerst 'sprakeloosheid': katholieken missen de taal om uit te leggen wat hun geloof inhoudt. Overigens is die luidkeelse vraag naar meer geloofsverdieping opmerkelijk wanneer je die naast het animo voor het bestaande aanbod legt. Catecheseprojecten hoeven meestal geen geïnteresseerden teleur te stellen vanwege te veel aanmeldingen. Of de geloofsverdiepingsprojecten weten hun publiek niet te bereiken, of de bereidheid tot het daadwerkelijk volgen van catechese is niet zo groot als tijdens de synodegesprekken beweerd werd.

Ook wil men de Kerk meer zien: zij moet zichtbaarder worden in de maatschappij, meer contact maken met de buitenwereld, in de media verschijnen en aan diaconie doen. Volgens veel respondenten is de Kerk te veel in zichzelf gekeerd en te veel met zichzelf bezig, waardoor zij het gesprek met de maatschappij is kwijtgeraakt. Daaraan verwant is de constatering dat er een kloof tussen Kerk en samenleving is ontstaan, vooral op het vlak van hete hangijzers als homoseksualiteit, medisch-ethische onderwerpen, echtscheiding en vrouwenwijding. Die komen (uiteraard) aan bod in de synthese, waarbij de conclusie is dat heel wat mensen zich schamen voor de standpunten van de Kerk of daardoor niet voor hun katholiciteit durven uit te komen. Gelovigen zouden graag een handreiking van de Kerk aan gemarginaliseerde groepen willen zien.

Het tweede deel van het document is gewijd aan onderscheiding. Ruim vier pagina's lang trekken de bisschoppen conclusies over de resultaten en formuleren ze aandachtspunten. Een echte aansporing tot de handen uit de mouwen steken is dit deel niet. Er worden nogal wat open deuren ingetrapt ("Wees helder in je boodschap") en de bisschoppen drukken zich erg tam uit ("De weg naar nieuwe vormen [bijvoorbeeld van samen Kerk zijn] komt tot stand in gesprekken, ontmoeting en uitwisseling"). Dat de Eucharistie "bron en hoogtepunt" van het kerkelijk leven is, kan ook niet al te veel onderscheiding gevergd hebben: de bisschoppen citeren rechtstreeks uit *Sacrosanctum Concilium* – het liturgiedocument van het Tweede Vaticaans Concilie uit 1963.

Het synthesedocument is niet bedoeld om concrete actiepunten te formuleren, laat staan dat het alle problemen zou kunnen oplossen. Toch straalt het wel een zekere radeloosheid uit, alsof de bisschoppen zelf ook niet goed weten hoe het nu verder moet met de Nederlandse Kerk. In de allerlaatste paragraaf, getiteld 'Samen verder', komen ze niet verder dan de mededeling dat de gesprekken die tijdens de consultatiefase in gang gezet zijn, op veel plekken voorgezet worden. Niet dat het oordeel uitsluitend negatief is. Zo blijken de bisschoppen vertrouwen te hebben in het gedachtegoed van de Missionaire Parochie, dat de Kerk nieuw elan moet geven en ingang in Nederlandse parochies begint te vinden. Het wordt dan ook her en der in het document met name genoemd. Intussen bestaat bijna de helft van dit rapport niet uit de meningen, zorgen en hoop van Nederlandse katholieken, maar uit de interpretatie ervan door de bisschoppen. Daarin valt de interpretatie van de vraag om catechese op. Niemand zal het belang ervan ontkennen, maar het idee lijkt te bestaan dat als katholieken maar voldoende catechese volgen, ze als vanzelf de leer van de Kerk gaan volgen: "Als de gelovigen hun geloof beter zouden kunnen verwoorden, zouden ze ook beter in staat zijn hun rol in de maatschappij op zich te nemen en de dialoog aan te gaan met anderen. Daaruit groeit soms een spanning met wat de Kerk leert. Ook om deze reden zijn catechese en studie belangrijk."

Zien de bisschoppen voldoende in dat mensen in de eerste plaats om catechese lijken te vragen omdat ze hun geloof en God willen kennen, waarbij een aantal kerkelijke standpunten eerder een ongeschikte rol speelt? In Rome zijn ze natuurlijk niet totaal onbekend met de toestand in de Nederlandse Kerk: via onder anderen de apostolisch nuntius in Den Haag wordt het Vaticaan op de hoogte gehouden. Toch kan deze synthese het Vaticaan wat meer inzicht in de situatie bieden – inzicht in wat de gelovigen beweegt, maar zeker ook in de manier waarop de Nederlandse bisschoppen daar tegen aankijken.

(bron katholiek Nieuwsblad, Luuk van den Einden 25 augustus 2022)